

Εφραίμ
Χρονίου
Καίσαρος
6653-6692

Νυνὶ δὲ διδάχοντι τῷδ' Ἰσακίῳ (τῷ Ἀγγέλῳ
μετὰ τὴν ἐπιθρόνισιν)

κατὰ γε διπλοῦν νόμον προποντίδος,

ἀνεύθυνον φύμπασιν ἦν προσεῖναι

{ καθοριθεῖν, πάντα τε δρᾶν ἀνέδην.

Διακόνου οὖν ἰταλοῦς κεχορηγένοιο

ἀνδράσι φίλοι, χάριτας ἐπέμπευ λάθρα

φίλῃ θυγατρὶ τῇ συνέκῃ Φαίππου

ἀλαμάνῃ ἀρχόντος εὐτυχῶς τότε

δουλοῦν τὰ οἱ φύμπαντα συμβεβηκότα

κακῶς ἀντίγραφῃ προσδεχόμενος,

πέμπει πρὸς αὐτὴν Ἀλίσιον οἶκα,

ὃν ἡλιπὺν ἤλπιε κληροῦσαν στέφους,

ὅπως δὲ λάθῃ διέδρασε, χεῖτερον.

Οὗτος γε συνέβησι τῷ σταφυφόρῳ

στράτωρα κινήσαντι κατὰ καρφύτην.

ἔς δ' οὖν Δαμοφάνειαν ἐοικνημένον

ἀπώχετ' αὐτὸς ἀποδρᾶς πρὸς Ἀθύραν.

Ἐφόλκιον δὲ νηὸς εὐρείας πᾶν

ἑλλησποντίας πηγάς καθωρμιόφενος

ἕως ἡμέρῃς ἦν ἐν λατίνων πρῶτος

προεστρατοῦσθαι εἰς δοχὴν τοῦ δραπέτου,

ἐντὶ ματράων ἐξ ἐπίτευδος τότε

ἡρπαυὸς ἐξέπλευσε τὸν νεανία

{ πρὸς μέγ' ἀπίνεχε πλοῖον λατίνου.

2
ἐπεὶ δὲ δρασμὸς δέγνωσθ' τοῦ νέου,
στεῖλας ζεύγ' βασιλῆος παῖδ' ἰόντα·
οὐδ' ἄρ' δράσαντες ἀπεραχμένοι,
παλινδρομοὶ φθάνουσι πρὸς βασιλέα.

Κεῖράμενος γὰρ εὐφύῳ αὐτὸς υἱὸν,
ἐσθῆτασιν ὀχυρατοῖσι λατῶν,
εἰδόμενος τ' αὖ ἀναμῖξ' αὐτῷ ὄχλῳ,
ἄγνωτος ἦν ἅπασιν τοῦ υἱόθεν.

Οὕτως ἀποδραῖ Ἀλκίβιος, ὡς ἔφην,
πρὸς κασιγνήτην ἡλικίᾳ πλείῃ
ῖ τῷδ' ἐποφθῶ ἐτραχευῆ τὰ πάθη
ἢ δ' ἐκλιπαρῶ τὸν σῶκνον ἀμύχαι
φίλῳ τε πατρὶ δυσυχῷ πετραχότι
ρουγγόνῳ πλάνητι γυναικὶ ἀσπίχῳ.
ταῦτα μὲν οὕτω συνέκυρσε τότε.